

Takto se ukazuje mírně častější tendence začínajících učitelů změnit po získání praxe školu, na níž vyučují.

5.1.3 Rozsah a inspirativnost dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků

Rozsah a inspirativnost dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků byly zjišťovány prostřednictvím otázky učitelského dotazníku: „Kdy jste naposledy absolvoval/a nějaké další vzdělávání pedagogických pracovníků, které Vás inspirovalo pro Vaši výuku?“ Primární poznatek ukazuje, že více než 80 % odpovídajících učitelů absolvovalo inspirativní další vzdělávání pedagogických pracovníků v aktuálním (62 %) nebo v minulém (21 %) školním roce. Zároveň lze identifikovat 2 % učitelů, kteří deklarují jistou skepsi k inspirativnosti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, když hovoří o tom, že takové vzdělávání dosud neabsolvovali. Významnou část těchto učitelů ovšem tvoří učitelé s praxí kratší než 3 roky. Celkově tak lze pozorovat spíše pozitivní postoj učitelů k dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků s tím, že o něco nižší četnost odpovědí o absolvování inspirativního dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků vyjadřují učitelé muži a učitelé působící na víceletých gymnáziích.

5.2 Hodnocení znaků výuky

Hodnocení znaků výuky vychází z otázek dotazníků, které se zaměřily na zjištění názorů učitelů na následující dílčí aspekty výuky:

- hodnocení četnosti výskytu vybraných situací ve výuce,
- hodnocení četnosti využití dílčích podkladů pro klasifikaci,
- hodnocení problémových aspektů rámcových vzdělávacích programů (dále jen RVP),
- hodnocení názorů na strategie k lepšímu naplňování cílů RVP.

Uvedme, že předmětové hodnocení je založeno na otázce: „K výuce kterého z Vámi vyučovaných předmětů se budete v dotazníku vyjadřovat?“, která byla položena pouze učitelům 2. stupně základní školy. Proto se předmětové hodnocení vztahuje vždy ke 2. stupni základních škol, hodnocení pro učitele 1. stupně není předmětově diferencováno.

5.2.1 Výskyt vybraných situací ve výuce

První baterie otázek učitelského dotazníku, které se zabývaly znaky výuky, se zaměřila na hodnocení četnosti výskytu pěti situací:

- Žáci se věnují činnostem a/nebo tématům, které sami navrhli.
- Žáci pracují ve skupinách o více než dvou členech.
- Žáci na pokyn učitele obhajují a hodnotí vlastní výkon.
- Žáci na pokyn učitele komentují a hodnotí výkon spolužáka.
- Žáci se podílejí na formulaci kritérií pro hodnocení vlastních výkonů.

První hodnocenou byla situace, kdy žáci sami navrhnou obsah výuky. Hodnocení odpovědí učitelů ukazuje, že tento přístup k výuce je využíván téměř všemi učiteli, nicméně s různou intenzitou využití. Nejvyšší podíl učitelů vybíral možnost jedenkrát za měsíc, nebo možnost jedenkrát za čtvrtletí. Dále se ukazuje, že situace, kdy žáci sami navrhnou obsah výuky, je více typická pro učitele 1. stupně základní školy než pro učitele 2. stupně základní školy. Naopak významnější rozdíly nelze pozorovat mezi učiteli veřejných a neveřejných škol, mezi učiteli